

Год. I.

Гр. Царибродъ 20 Юлий 1919 год.

БРОЙ VII.

КЛОПОТАРЪ

БРОЙ I ЛЕВЪ

Седмично списание за хуморъ, сатира и общественъ животъ.

Год. абонаментъ 40 лева,
За 6 м. " 20 "
" 3 " " 12 "

Редакторъ: Милчо Каролевъ

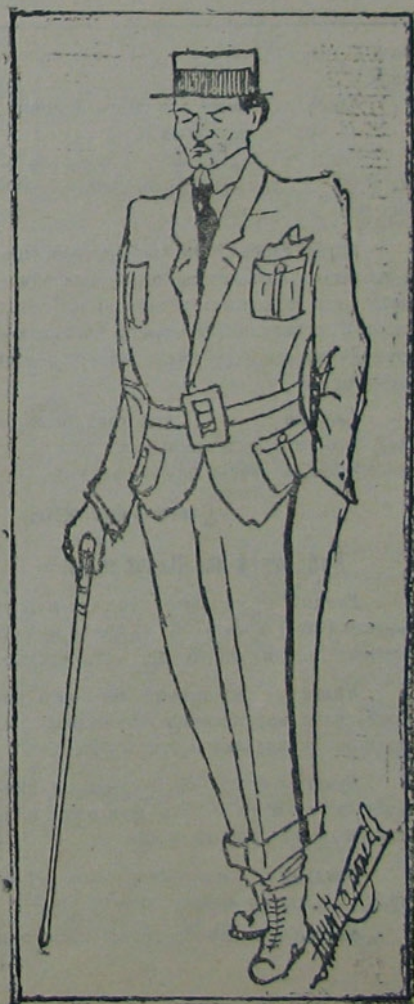
Всичко се изпраща на адресъ:
„КЛОПОТАРЪ — ЦАРИБРОДЪ“
Ръкописи не се връщатъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ЗЕМЛЕДѢЛЕЦЪ.

Отъ Милчо Каролевъ.

Развъжда въ стаята и по главата
си скотовъдство. Носетъ не носа, слъ-
дователно нищо не му прѣчи да оре.

До нато имаме такива земледѣлци
никогашъ не ще имаме гладъ.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА

На Валентинъ.

Нему.

Кога на заникъ — слънце паляще прижури
И чаша отъ рубини по небе разлѣй
Азъ скитамъ блѣденъ по разцѣфнали синури
И мака дивъ цѣлувамъ доръ нощта стѣмнѣй!

* * *

На китки росни отъ недѣхани полени
За тебе азъ не вия, както други пжтъ
А твойтъ устни в'чашка мако а засмѣни
Азъ търся да открия . . . Тамъ нали тѣ спятъ?

* * *

А ти полека спуснати завѣси махни
И тихи надъ ройала тонове разлѣй

Замираючи акорди.

Погаснаха звѣздитѣ отдавна . . . Но не съмва . . .
Очаквамъ день, а слънце не изгрѣва . . .
Блѣнувамъ пролѣтъ — есень ме обвѣва.
Не виждамъ отъ вѣкове — нощта е тъмна;
Въ нощта ридай нѣкой — чухъ! Отъ дълго чака
Сърдцето ми въ купнение и мжка . . .
Осѣтихъ, пѣе пѣсень на разлжка! . . .
Разлжка, О! сърдце, ти горко я оплака;
Погаснаха звѣздитѣ — Стига! Пакъ не съмна —
Не виждамъ те! отъ вѣкове нощта е тъмна.

Развѣрзотина.

Кога на заникъ слънце паляще повѣхне (запира)
Небето дълго, дълго още си свѣтлей

Ескамилио.

Общогражданско събрание.

За училището.

Единъ ораторъ. . . . та въпроса надъ
въпроситѣ, единъ отъ най-сложнитѣ въ-
проси е да се събератъ срѣдства, а за
този въпросъ трѣбва и азъ предлагамъ
да се избере една комисия . . .

Другъ ораторъ. Да се почне рабо-
тата г-да, днж, защото требе да се ра-
боти, днж, а работата е кой че работи,
днж, затова азъ предлагамъ ж, ж, ж,
азъ предлагамъ да се изберу двѣ коми-
сии . . . ж, ж, ж . . .

Трети ораторъ.— . . . ни не трѣбва
да правимъ разцѣпление, . . . **pardon,**
моля, кой прѣкъсва г-нъ прѣседателю,
чакайте. Азъ предлагамъ една комисия..

Другъ ораторъ — . . . отъ комисии
ми дойде до гуша (събранието рѣмжи)
комисии, комисии, а в'края на краищата . . .

Единъ гласъ. — Ти нѣмашъ право
да говоришъ, бе.

Другъ гласъ— нека, нека се изкаже
човѣко.

— Онъ лже.

— Море право си казус.

Прѣседателя тупа по масата съ
дланъ виѣсто звѣнецъ. Оратора си сѣда
Става другъ.

Този — . . . азъ казвамъ, че тия,
които първи казаха, отстѣпиха крачка

назадъ отъ казаното . . . Тѣ сж винов-
ници . . .

Гласъ — Лъжешъ, ти си разбойникъ
— Кой е разбойникъ?

Гласътъ продължава . . . азъ, ж, ж,
ж, (едно дълго „жг“) азъ, който, азъ
толкова, ж, ж, жг . . .

Другъ гласъ— тука има разбойници,
а не хора, вѣнъ, вѣнъ, вѣнъ разбойни-
цитѣ (отваря вратата и излиза) Всички
ставатъ наежени. Събранието дава илю-
страция на земецѣлческия конгресъ или
звѣрилница

Гласове — . . . кой сака нека си
иде, я нека продължимо само ние.

Едни оставатъ, други излизатъ.

Стенографъ: **Klin.**

Хубоститѣ на Царибродъ.

Улицы — за които ти сж нужни
кокили (чиге) когато е кално и мрѣжа
противъ задушливи газове, кога е сухо.

Нжици — отъвратитѣ на които по-
край силно напудренитѣ г-ци излиза „не
приятна“ кухненска и др. миризма.

Нучета — които катъ сѣнки се дви-
жатъ по първитѣ и катъ фантоми оби-
калятъ около вторитѣ нощѣ.

Бонлуци — натрупани като в'гра-
матни саксии на всѣко юмше

Кметъ — който се грижи щото тия

украшения да бждатъ по възможность
повече.

Рѣна — която има благородната
задача да омива гърбоветѣ на всѣки,
който отиде въ нея и да носи безшумно
всичко нечисто отъ човѣшкитѣ тѣла и
души.

Казарми — въ които се държатъ
ново и старобранци.

Врби — покрай рѣката, кждѣто
обитателитѣ на казармитѣ взиматъ пър-
витѣ уроци по **amoua.**

Крѣчми въ изобилие, въ които
умнитѣ и „трудолюбиви“ царибродски
г-аджане разрѣшаватъ тежкитѣ полити-
чески въпроси И най-послѣ Клопотаръ,
безъ който младитѣ момета не могатъ
да дишатъ, и отъ когото старитѣ ергени
бѣгатъ като дяволъ отъ темиянъ.

Клинъ.

Двама ихтимани отварягъ една
фурна. За цѣлѣта си приготвятъ фирма.
Понеже ламарината била кжса, то тѣ
рѣшаватъ да съкратятъ имената си Ан-
дрея Димитровъ и Матая Горнчевъ и
фирмата я поставятъ така:

Хлебопекарница

на

Андрея Дими и Матая Горн

Царибродска антология № 7.

Постоянно мѣстожителство нѣма,
но до сега спѣше въ Народното Събра-
ние. Храни се изключително съ фран-
цуско злато. Относителното му тегло е
равно на водата. Въ съединено състоя-
ние не се срѣща.

Латинското му название е:
Агентусъ Денлозиерусъ.

На „Клопотариститѣ“.

Ний сме славни хумористи,
Ний чада сме на смѣха,
Ние сме „Клопотаристи“,
Ний сме... ний сме... фукаря.

Цѣль день по кафенетата души
Редиме стихове...
Въ живота срѣщаме радушни
Гладъ, жажда, студъ на кубове

Нашиятъ лозунгъ това е:
„Смѣй се, пий, люби безъ край“,
Кой не слѣдваго—се кае,
Кой го слѣдва — всичко знай

Азъ вдигамъ чашата съ вино
И пия въ честь на нашия „царъ“,
И казвамъ: „Викайте дружно
„Vive la „Клопотаръ“.

EDITHE—САШО, София.

н. к.

Приказка на нея.

Слушай, споменѣтъ понѣкогашъ при-
лича на надежда.

Това азъ искахъ да ти равкажа.

А ти не се страхувай: нека вѣтрѣтъ
плаче въ комина, нека чукать по мо-
критѣ листа дъждовни капки, — на ог-
нището гори и въ стаята е топло. . .

Тѣй споменѣтъ понѣкога прилича на
надежда. . . . То било въ тиха лѣтна
нощъ, когато пълнитѣ съ сладѣкъ сокъ
гроздове зрѣять и когато мечтанията
растѣтъ и блѣнуватъ, като червено слън-
це надъ поле отъ зрѣло жито,

Вървѣли двама млади. Нѣми тѣхнитѣ
сѣнки ги саѣждали по цвѣтнага поляна:
„Не си ли ти уморена? — попиталъ
единия — нашитѣ сѣнки сж твърди
тежки, за да ги влачимъ?

Луната ги гледала, а погледитѣ имъ
не се срѣщали, защото плачѣтъ билъ въ
очитѣ и на двамата.

А тя отговорила: „Любовѣта, безъ
сѣмниѣне, я желяхемъ и я желяемъ; но
никога азъ не ще бѣда твоя, никога
неще вѣтрѣтъ смѣси коситѣ на че-
лата ни.“

Той не знаелъ какво да отговори, и
тя продължила: „Уви, слѣдъ врѣме ние
двамата ще бждемъ мъртви, и както
по нашитѣ стѣпки влачимъ сѣнкитѣ, та-
ка нѣкога и миналото ще бжде отвлѣ-
чено“.

Така тя тихо разказвала, — а той
защото не знаелъ какво да отговори —
мълчалъ и тихо плакалъ.

Дѣ тихо плакалъ.

— Ето, азъ ти разказахъ тая малка
приказка: Ти може би ще попиташъ; какъ
въ послѣ е станало съ тѣхъ?

Не зная знамъ, че тогава е била
свѣтла лунна нощъ и пълни съ сладѣкъ
сокъ гроздеветѣ зрѣяли. . . . знамъ, че
сега есенъ, вѣтрѣтъ плаче въ комина
и чуатъ по мокритѣ листа, дъждовни
капки по огнището гори въ стаята е
свѣто и ти си до мене.

али споменѣтъ понѣкога прилича на
надежда.

Salvator Rosa.

Четете „Клопотаръ“

Клопотаризми.

Да се оженишъ, ще рече да из-
бѣгашъ къмъ страната на неприз-
теля.

Жената е като морето, колкото
и да го изучавашъ, все има неокрити
работи.

Обикновено една жена отказва
цѣлувкитѣ когато я молятъ, а извин-
ява почти всѣкъ га откраднатитѣ цѣ-
лувки.

Казватъ, че жената е като сѣн-
ка — гонишъ ли я — бѣга, бѣгашъ
ли гоните. Тогава стой на едно
мѣсто.

Човѣкътъ напраздно избѣгва лю-
бовѣта, защото желанието го кара.

По скоро би могълъ да откриешъ
нѣкой новъ материкъ, отколкото да
угодишъ на жена.

За да обичамъ — достатъчно е
да имамъ само една идея. Но да се
обичать — трѣбва наймалко двѣ.

На италианския концертъ.

Той: Какво ви се хареса най-много
отъ изсвиреното прѣди малко?

Тя: (дѣбелоглава селендурка, на
която щастieto се усмихнало и която
минава за „високопоставена дама“): А
че . . . паузитѣ?!?

Rendez-vous.

— Я по цѣла нощъ не можемъ да
спимъ заради тебе, кикогледамъ сакашъ
да шавашъ.

— Та я белкимъ спимъ, цѣлу ноцъ
се метамъ, метамъ у креватъ и све за
тебе мислимъ.

Изида.

Учителя: — Славчо, стани и ми
кажи едно изречение въ което да има
думата „дѣте“.

Ученика: Женски коремъ, г. учителю.

Г невъ.

Въ част по Психология.

У-а: (между другото пита): Ако на единъ човѣкъ отнемемъ душевнитъ прѣживявания — чувствата какво ще получимъ?

У-а: (бързо, небомислено): Хомункулусъ — човѣкъ безъ чувства, господинъ учителю.

Edite — София.

Гяволия и итрия.

Отъ монастирчето съ бинокль наблюдавамъ върховетъ. Приближава се дѣдо Киро и съ любовитство ме гледа: — Вървоветъ ли приближувашъ ей? Да дѣдо, искашъ ли и ти да погледашъ?

Епа дай (гледа прѣзъ бинокля) Е гледай кикво е: кага туришъ на очитъ, оно да се сунешъ че га пипнешъ, а кига га отуришъ оно бѣга у бестрага.

— Видишъ ли каква дяволия дѣдо Киро? . . .

— Море не е гяволия, нело башъ итрия.

На причесъ.

На празника Св. Богородица дошли селени да се причестяватъ, прѣдъ вратата на черквата стоятъ братъ и сестра.

— Комка ли си бре бае?

— Ихъ . . . а ти?

— Я . . . е е ошкъ . . .

СЕРИОЗЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Г-нъ Кмета ни отговаря че запоялъ № 3 била изпълнена 45 пкти и продължавала да се изпълнява.

Б. Р. — Само на книгата ли г-нъ кмете?

По въпроса за събранитъ вѣщи и сумата 6,255 лв. за войницитъ отъ фронта, члена отъ сжщата комисия г. Тодоръ Бързакъ ни прѣдстави разписка отъ Царибр. Общ. Управление съ дата 19 Септември 1918 г. подписана отъ тогавашния кметъ г. Ташко Георгиевъ, че сж прѣдадени на общината. Най-нестоятелно молимъ, както г. Т. Георгиевъ, така и двестнитъ общинари да ни съоб-

щать веднага кждѣ сж отишли тѣзи вѣщи. Дали сж стигнали прѣдначачени ето или сж изчезнали нѣкъдѣ.

Онѣзи граждани, които прѣзъ 918 г. сж дали лѣптата си за сирацитъ на загиналитъ прѣзъ войната, събирани тогава отъ военната музика, питатъ кждѣ е тази сума която е възлизала на 8—9 хиляди лева

Защо Общ. Управление заплаща на Р. М. да събира и изнася смѣтѣта отъ градътъ, когато той прави това само 1 или 2 пкти въ мѣсеци и то отъ центъра а въ крайнитъ не се вѣстива.

Г-нъ кмета знае ли това?

Кога кметството ще намѣри за нужно да изплати заплатитъ и добавъчнитъ на своитъ писари и служащи за нѣколко мѣсеца? Или за „голѣмцитъ“ има пари, а за тѣзи — нѣма?

ОКОЛО КОША

Edithe — София Велики благодарствия. Сяпоти отъ сви клопотаристи. Продължавайте. Наричаме ви вече Клопотаристъ.

Развързотина Тукъ Ще ги помѣстимъ по нататъкъ

Църцо — София Имашъ право. И ние ви съвѣтваме да викаете злото, че безъ него още по злѣ. Но ние поне имаме доблѣстѣта да ви отговоримъ че изчезнахте у . . . у . . . кошо.

Крокодилъ — Тукъ И ние ще трѣба да употребявате ледъ само че не да ближете, а да си слагате на главата, защото изглѣжда че имате възпалени на мозъка.

Халваджийска кутия — Пратете нѣщо друго.

Изида — Тукъ Благодаримъ. Ще ги помѣстимъ. Некакъ си така г-це, посѣщавайте по често редакцията ни.

Далила — Тукъ Ще го помѣстимъ. Продължавайте Благодарствия.

Алагантачо — София А ето чти жалки приятелю не знаешъ какво трѣба да правишъ за да не влизашъ у кошъ.

Бюфонъ — Нѣщо ще влезне.

Завѣдующъ коша: Клинь.

Печатница „Съгласие“ — София.

КАНТОРАТА НА П. Г. ЦИНЦА — СКИ съобщава че купува: Изпълнителъ листовъ, полици, записи, всѣкакви цѣни книжа. продажба закупване движими недвижими имоти материали за огревъ спиртни пития и др. Справки и засвидѣтелствува самоличностъ въ всичкы учрѣждения.

Въ кантората има двама души адвокати, които защищаватъ дѣла въ всички сждилища въ Царството.

Завѣждаме дѣла до всички сждилища, подаване прошения, жалби, бракоразводни молби и др.

Работа бърза, съвѣстна и акуратна. Едно посѣщение ще Ви увѣри въ това. Кантората има голѣми количества дървенъ материялъ строителенъ и за огрѣвъ.

Продажба на метри и вагони. Кантората разполага съ двѣ лица кои то постоянно пжтуютъ за София и могатъ да изпълняватъ всѣкакви поржчки.

На бѣднитъ безплатно завеждане на всѣкакви искове. протесси, бракоразводни дѣла и пр.

Да не се чете.

Въ книжарницата на Асѣнъ Стаменовъ иай голѣмъ изборъ отъ прочитни книги; дръвни и съврѣмени автори: научна, поезия, драматургия, балетристика и пр. Списания за дѣца и юноши. Двадесетъ номера отъ руски романи за пѣяне и акомпаниментъ за пияно.

ВНИМАНИЕ!

Въ магазина на Симо Живковъ срѣшу общ. управление, се намира добротачествена памучна прѣжда, платна, хасета разни басми, конци, гъркини и всѣкаква манифактура при много износни цѣни.

Едно посѣщение ще се увѣрите въ това

Съ почитъ: Симо Живковъ

ТЕЛЕГРАМА.

НОВО — НОВО

Фотографията на Лило М. Шумановъ има ограничено количество материяли за увеличаване всѣкаквъ видъ портрети на онѣзи паднали герои прѣзъ войната за увѣковечаване паметта имъ.

Сжщо приема поржчки за изработване на разни снимки въ града и околията прѣзъ всѣко врѣме при цѣни износни за всѣкого.